

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Post casum, mox Deus hominem consolatus est per mediatoris & redemptoris promissionem. Caput. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

Act.14. iuxta illud apostoli: Deus in præteritis generationibus, di
Psal.67. misit omnes gentes ingredi vias suas malas, cum sit Deus
Sap.11. saluos faciendi, & omnium misereatur, eò quod animas di
Luc.9. ligit? Et nō sit volūtas eius, quod pereat unus pusillus? Ex
 creaturis namq; Deum & voluntatem eius cognoverunt.
 Hunc Gordij nodum apostolus gentiū Doctor in fide &
 veritate dissoluit dicens: hoc factum esse eò quod legē na-
 turalem transgrediebantur: quæ docet Deū, diligere & co-
Rom. 2. lere. At illi cum Deum cognouissent per legē naturalē &
Rom.1. creaturas, nō sicut Deū glorificauerunt, neq; gratias ege-
 rūt, sed euauerūt in cogitationibus suis vanis & timidis:
 & ideo obscuratū est insipiens cor eorum. Dicentes enim
 se sapientes esse, stulti facti sunt. Quid enim tam stultum
 est, quām creaturæ potius seruire, quām creatori? Tum q
 creaturis, ex quibus quasi in quibusdā scalis in Deum de-
 buerunt ascēdere, & habere in adiutorium salutis, vñi sunt
Sap.14. ad iniuriam creatoris: & casum erroris: sicut scriptum est:
 Creaturæ Dei in odium factæ sunt, & in tentationē animæ
 hominum, ut in muscipulam pedibus insipientium. Initio-
 um enim fornicationis, idest idolatriæ, est exquisitio i-
 dolorum, & adiuentio illorum, corruptio vite morū &
 totius est honesti & boni. Quām verò abundè perspicueq;
 tum credenda, tum agenda ex creaturis posunt intelligi,
 affatim in theologia naturali, tum in symbolica, tum in to-
 ta sacra scriptura ostenditur. Nam in sacra scriptura, mul-
 ta milia argumentorum & salutaria documenta, ex libro
 creaturarum desumpta sunt.

Post casum, mox Deus hominem consolatus est per mediatoris
 & redemptoris promissionem. Caput XIX.

AT ne ullus prævaricatoribus protoplastis desperādi-
 locus esset, aut errādi in fide: mox post casum, exube-
 rans Dei benignitas, ipsis cōsolationē promisit redēptoris
 omni-

omnium q̄ ipsos vindicaret de inimicorū manib⁹, & re- Gene. 3.
 dimeret de oībus iniuitatibus eorū: Deleret item mortis Psal. 129.
 cyrographū, & diabolum traduceret triumpharetq; in se- Col. 2.
 metipso. Inimicitias, inquit ad serpentem, qui matrē cun- 1. Tim. 2.
 ētorum viuentium seduxit in pr̄uariationē, ponam in-
 ter te & mulierem: Inter semen tuum & semen illius. Ipsa Gen. 3.
 conteret caput tuum: vel, vt alij legunt: Ipse conteret &c. Psal. 73.
 Ipsa hoc fecit, inchoando, ipse salutem nostram operando Luc. 1.
 in medio terræ, & consummando. Ipsa consensum dando Phil. 2.
 verbis angeli Gabrielis, ipse, patri obediendo vscq; ad mor Rom. 5.
 tem turpissimam crucis. Fides autem ista & spes (quæ nō
 confundit, quamuis afflixerit animas electorum dum dif-
 ferabatur) mediatoris Dei & hominum, filijs per narratio-
 nem parentum à progenie in progenies manifestata fuit.
 Qui dum longo viuentes tempore pondus diei & æstus
 portarent, multis generationib⁹ promissam Dei miseri- Esal. 77.
 cordiam potuerunt reuelare, vt ponerent in D̄eum spem Deut. 32.
 suam. Psal. 77.

Euangelion primum hoc fuit, Cap. XX.

O Viscera misericordiæ. O abyssus bonitatis. O in- A
 effabilis dilectio charitatis Dei nostri: Qui in ira sua Psal. 76.
 nō potuit continere misericordias suas. Verè, tu es suavis psal. 85.
 in misericordia & mitis: præstabilis super malitia, et mul-
 tus ad ignoscendum. Mox namq; vt homo te offendit, se- Gen. 3.
 ductorem cōdigno multasti supplicio, & decepto homi-
 ni (quamuis suum meruerat exterminium, & æternæ mor Psal. 50.
 tis supplicium) tam benignè fecisti in bona voluntate tua,
 q̄ vindicatoris ei p̄misisti beneficium. Hoc primum fuit
 euangelium, omni consolatione plenum, & omni accepti- 1. Tim. 1.
 one dignissimum. Ipsa, vel ipse, conteret caput tuum. Ipse Matt. 12.
 domum tuam intrabit, te vincet & vinciet, arma tua diri- Luc. 11.
 piet et spolia distribuet, teque foras ejciet. In verbo, isto, Ioan. 12.

Q 3 tardo